

РЕШЕНИЕ

№ 7567

гр. София, 03.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Галин Несторов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5907** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място], представлявано от В. В. срещу РЕШЕНИЕ от 25.04.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 22-ри състав по НАХД № 18232/2012 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на Софийски районен съд и по съществото на спора да бъде отменено наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА” С., редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 25.04.20123 г. по НАХД № 18232/2012 г. СРС, НО е

ИЗМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 23-2305325 от 06.08.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С. /Д”ИТ” – С./, с което на основание чл. 41б, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ като е НАМАЛИЛ размера на наказанието на 1 500 лв и е ПОТВЪРДИЛ НП в останалата му част.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Пешка Д. Е., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 61, ал. 1 от КТ, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 22-ри състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон въз основа на събраните пред СРС доказателства.

Настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му, както и че същото е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и при правилно приложение на материалния закон.

ЕТ „С.- В. В.” е санкциониран за това, че в качеството му на работодател не е сключил трудов договор с М. У. преди постъпването ѝ на работа и започване на изпълнение на трудовите ѝ задължения като продавач в обект на касатора.

Във връзка с наведените от жалбоподателя доводи за посочване в НП на нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, изразяващо се в неспазване на писмената форма на трудовия договор, настоящият състав на съда намира, че такава несъгласуваност не е налице и не кореспондира на обективно отразеното в процесния акт. Съществува пълно съответствие на описаната фактическа обстановка и изведената от същата правна квалификация както в АУАН така и в НП.

Съгласно нарушената разпоредба на чл. 61, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя, преди постъпването на работа. От доказателствата по делото безспорно се установява, че на 10.05.2012 г. М. У. е изпълнявала трудови функции в обект бюфет за бързо хранене, стопанисван от [фирма]. Трудов договор между касатора и У. не е сключен. Същата собственооръчно попълнила и подписала декларация, в която посочва, че работи в обекта от 03.05.2012 г., на длъжност „продавач” с работно време от 11 до 13 часа, с трудово възнаграждение в размер на 5 лева на ден и 4 почивни дни. Следователно към момента на извършената проверка за У. са били налице всички елементи на трудовото правоотношение. Наред с това лицето декларира, че към момента на проверката е нямала сключен както трудов договор, така и граждански договор.

По отношение на размера на наложеното административно наказание настоящият съдебен състав намира, че правилно районният съд е намалил санкцията до минималния, предвиден в закона размер от 1500 лева, по съображения, че не са изложени изрични мотиви, защо санкцията е наложена в по-висок размер. Въз основа на горното, касационната инстанция счита, че административно-наказателната

отговорност на касатора е правилно ангажирана, деянието е съставомерно по отношение на посочената като нарушена разпоредба. Правилно е намален размера на имуществената санкция като не е налице соченото касационно основание.

По тези правни съображения касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221 ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209, т. 1 и т. 2 АПК.

Предвид гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Vкасационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 25.04.2013 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, нахд № 18232/2012 г. по описа на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.